

ритѣ, неискреностъ, която блѣснала въ всичката си ширина, Раковски не скѣсва съ сръбското правителство, а дори наскоро следъ това посѣтява Атина и Цетина съ мисия да сондира почвата за балканска федерация. Къмъ 1864 година Раковски, види се, убеденъ въ двучлнната игра на Обреновичъ, се преселилъ въ Ромъния. Тамъ успѣлъ да образува едно „дружество съ акции“, което дало срѣдства за издаването на единъ новъ неговъ вестникъ — „Бѣждущностъ“ — „Viitorulu“. Той се явилъ на 8 мартъ 1864 година въ Букурещъ и излиза седмично, форматъ 2^о, стр. 4, абон. год. за Ромъния 2 жълтици, а за чужбина се прибавяли пощенскитѣ разности. Списвалъ се на български и ромънски.

Следъ неуспѣха, който претърпѣлъ въ Бѣлградъ, дължащъ се на двучието на сръбскитѣ управници, Раковски се опиталъ съ „Бѣждущностъ“ да допринесе за примиряване различията между балканскитѣ народи и специално за по-тѣсно сближение между българския и ромънския народи. Този вестникъ поддържа, че Балканитѣ трѣбва да принадлежатъ на балканскитѣ народи и въ борбата имъ съ турцитѣ да отбѣгватъ чужда помощ. Тази тенденция, различаваща се отчасти отъ онази на „Българска Дневница“ и „Дунавски Лебедъ“, се дължи на разочарованието на Раковски отъ чуждия свѣтъ, който се показалъ безразличенъ къмъ искането на българитѣ да наложи на Турция прилагането на Хати-Хумаюна. Въ отношенията си съ фанариотитѣ Раковски остава и въ „Бѣждущностъ“ сѣщо така неотстъпчивъ, непримиримъ, смѣлъ и настоява на искането за незабавно даване църковна иерархия. (Раковски самъ въ подлистникъ „Българский вѣроисповѣденъ въпросъ съ фанариоти тѣ и голѣмая мечтайна идея панеленизма“ описва развоя на църковната борба и на „мегали идея“). По отношение турската администрация този вестникъ не е по-краенъ и безогледенъ въ критикитѣ си, отколкото първитѣ два вестника на Раковски. Но „Бѣждущностъ“ се отличава съ радикалнитѣ и социалистически идеи, които почва да пропагандира пооткрито. Тѣ намиратъ по-ясенъ изразъ въ искането за реорганизиране ромънското земледѣлско стопанство, за даване свободи и равноправие на ромънския селянинъ. „Бѣждущностъ“ агитира за повече наука и образование за българския народъ, което счита необходимо условие за духовното и политическо освобождение. Следъ 10-ия брой, на 17 май 1864 год. вестникътъ спира. „Бѣждущностъ“ обнародва и статии на ромънски, въ които се разглеждатъ български национални проблеми. Въ редакцията е участвувалъ и ромънскиятъ ученъ Б. Хаджѹ.

На 25 юний 1864 година било образувано въ Букурещъ едно дружество за издаване на в. „Бранитель“ —